

fortsat beror hos Telestyrelsen. Se også bemærkningerne til § 25, stk. 1, som udgør hjemmelsgrundlaget for fastsættelse af nærmere regler herom, og den nye bestemmelse i § 30, stk. 3 og 4, om dirigeringspligt.

Til § 32

Bestemmelsen er for så vidt angår stk. 1-3 en uændret videreførelse af § 4 i den gældende nummerlov, jf. dog de nedenfor anførte modifikationer hertil.

I beregningsgrundlaget for nummerafgifter indgår således fortsat omkostningerne forbundet med Teleklagenævnets og Telebrugernævnets virksomhed. Fremover vil også Service 900-Nævnets virksomhed skulle finansieres ad denne vej, idet den særskilte gebyropkrævning for tildeling af en tilladelse til udnyttelse af et 90-nummer bortfalder.

Herudover vil nummerafgiften kunne anvendes til at dække samtlige omkostninger til Telestyrelsens samlede administrative opgaver, inklusive Telestyrelsens internationale aktiviteter, i det omfang disse vedrører eller er til fordel for telesektoren, og omkostningerne ikke dækkes af særskilte gebyrer m.v. eller af frekvensafgifterne.

Endelig vil nummerafgiften kunne anvendes til at dække omkostningerne ved eventuelle administrative opgaver i forbindelse med udmøntning af forskningsministerens IT-politiske initiativer, i det omfang sådanne opgaver af forskningsministeren henlægges til Telestyrelsen, idet disse initiativer, har som overordnet sigte at fremme udviklingen af netværkssamfundet. Ligeledes vil dette være til fordel for udbydere af telenet eller teletjenester, uanset at disse parter ikke umiddelbart berøres heraf.

Den gældende hjemmel for forskningsministeren til at udstede regler om Telestyrelsens opkrævning af nummerafgifter foreslås ikke videreført, idet denne er blevet overflødig i og med, at nummerafgifterne fastsættes på finansloven, hvor det også er muligt at angive, hvordan og med hvilke betalingssterminer disse opkræves.

Som stk. 4 er indsat en ny bestemmelse, der præciserer, at forpligtelsen til at betale nummerafgifter til enhver tid påhviler den udbyder af telenet eller teletjenester, der har fået den pågældende nummerressource tildelt af Telestyrelsen, uanset om brugen af nummeret er overladt til en slutbruger eller til en anden udbyder af telenet eller teletjenester, for eksempel i forbindelse med nummerportabilitet eller aftaler om samtrafik om tjenesteudbyderadgang.

Til kapitel 7 : Information til slutbrugerne om prisen for opkald

Til § 33

Denne bestemmelse, som er ny i forhold til gældende lovgivning, giver forskningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at udbydere af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere skal etablere en eller flere former for særlige foranstaltninger, der giver slutbrugeren mulighed for, hvis denne ønsker det, at blive advaret eller informeret om særligt dyre opkald og prisen herfor.

Reglerne kan bl.a. omfatte, at slutbrugeren i forbindelse med det enkelte opkald - for eksempel gennem et lydsignal - advares om, at denne er i færd med at foretage et særligt dyrt opkald, forstået som et opkald med en minutbaseret taksering over et vist minimumsniveau, fastsat af ministeren i den pågældende bekendtgørelse.

Alternativt kan der stilles krav om, at udbyderen eventuelt via en »oplysningstjeneste«, som slutbrugeren har mulighed for at ringe til, oplyser om den konkrete minutbaserede takst for det påtænkte opkald, baseret på indtastning af det nummer, slutbrugeren ønsker at ringe til. Tjenesten kunne evt. kombineres med viderestilling til nummeret, såfremt slutbrugeren efter at have modtaget oplysningen fortsat ønsker at foretage opkaldet.

I forbindelse med fastsættelse af regler om oplysning i forbindelse med særligt dyre opkald kan forskningsministeren, jf. § 10, stk. 2, nr. 3, endvidere fastsætte regler om krav til markedsføring af de ovennævnte funktioner og faciliteter, således at slutbrugerne gøres opmærksom på, at sådanne tjenester eksisterer.

Som den gældende praksis for taksering er, betaler den slutbruger, der foretager et opkald, ikke for en eventuel supplerende taksering som følge af, at den kaldte slutbruger (B-abonnenten) har viderestillet opkald til dennes abonnentnummer til et andet nummer - uanset om dette andet nummer er et fastnetnummer, et mobilnummer, eller et udlandsnummer. Prisen herfor betales i stedet af B-abonnenten. I det omfang, der indføres slutbrugerprodukter, hvor A-abonnenten også betaler for den viderestillede del af opkaldet, omfatter forpligtelsen efter § 33 til at oplyse om prisen for det enkelte opkald ligeledes denne betaling.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at forpligte udbyderne af telenet eller teletjenester til at stille eventuelle funktioner eller faciliteter gratis til rådighed. Der vil derimod kunne blive tale om at fastsætte regler om, at der skal anvendes en omkostningsbaseret taksering for brug af tjenesten.